

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Islams Anda

En bok av Firas al-Mesri

- Förord
- Guds uppenbarelse
- Tawheed (Monoteism)
- Guds egenskaper
- Den goda mänskliga naturen
- Guds vilja och människans fria vilja
- Livet efter döden
- Allahs änglar
- Att dyrka Gud
- KORANEN
- MOHAMMAD, den siste profeten (Frid över honom)
- Moraliska dygder i Islam
- Islam är tro och regler
- Sharias flexibilitet
- Kvinnan i Islam

Förord

Det råder missförstånd om Islam i Sverige.

Böcker och media svartmålar Islam, och medverkar i spridningen av fördomar, vilket negativt påverkar relationerna mellan svenskar och muslimer.

Däremot är okunnigheten stor bland muslimernas företrädare i Sverige, vilket inte bara hindrar dem att visa den verkliga bilden av sin religion, utan den kan också försvåra muslimernas integration i samhället. Därför är det viktigt att ge korrekta kunskaper om Islam för såväl muslimer som andra svenskar.

Jag hoppas att den här broschyren kan vara en början till sakliga upplysningar om Islam.

”... Vad skummet beträffar, försvinner det i form av luftbubblor, men vad beträffar det som gagnar människorna, stannar det kvar på jorden ...” (Koranen 13:17).

Guds uppenbarelse

Islam är inte någon ny religion, utan den är samma religion som Gud uppenbarat för alla sina

profeter. (Koranen 42:13).

Guds tidigare uppenbarelser (eller böcker) har antingen gått förlorade eller förvrängts.

Dessutom har mänskligheten mognat för att ta emot Koranen genom Guds siste profet, Mohammad (Frid över honom). Man betraktas som muslim om man av övertygelse säger "Jag vittnar att det inte finns någon Gud utom Allah, och Mohammad är Allahs budbärare". Allah är Guds namn på arabiska.

Det var med denna religion som, i begynnelsen, Adam sändes ner till jorden; det var samma religion som uppenbarades för Noa, Abraham, Moses och Jesus (Allahs välsignelser över dem alla).

Tawheed (Monoteism)

"Det finns ingen Gud utom Allah" sammanfattar monoteismen i Islam. Denna sats meddelar att i hela universum finns det absolut ingen varelse värd dyrkan utom Allah, att det är för honom enbart som våra huvuden ska böjas i underkastelse och dyrkan, att han är den som innehar all makt, att alla är i behov av hans ynnest, och att alla måste åkalla honom om hjälp.

Han är fördold för våra sinnen och vårt intellekt kan inte uppfatta hans väsen.

Tawheed är således utgångspunkten för människornas och världens tillvaro.

Låt oss se noga två sanningar som, Tawheed indikerar. Först av allt ställs vi inför frågan om universum. Vi ställs ansikte mot ansikte med ett stort ändlöst universum. Människans sinne misslyckas med att spåra dess början och föreställa sig dess slut.

Det fortsätter röra sig i samma bestämda kurs som det gjort sedan urminnes tider och fortsätter sin resa i framtidens vidsträckta perspektiv.

Oräkneliga varelser har uppstått i universum och nya uppstår varje dag. Människans är oförmögen att förstå och fatta denna verklighet med sina sinnen enbart. Hon kan inte tro att allt detta har uppkommit bara genom slump och tillfälligheter.

Universum är inte en slumpmässig ansamling av materia. Det är inte ett virrvar av okoordinerade och. meningslösa saker.

Allt detta kan inte sakna en skapare, en Formgivare, en övervakare, en styrande. Han måste besitta gränslösa krafter, måste vara universums herre och herre över allt som där finns,

måste vara fri från varje brist och svaghet och ingen kan ha makt att störa hans verksamhet.

För det andra är det en nödvändighet att alla gudomliga egenskaper och krafter måste ligga i händerna på En varelse. Det är fullkomligt omöjligt för två eller fler personlighet med exakt samma makt och egenskaper att samarbeta.

De är dömda att kollidera. Därför kan det finnas en, och bara en, allsmäktig varelse som har kontroll över andra. Du kan inte tänka dig två guvernörer för samma provins eller två befälhavare för samma arme.

Guds Egenskaper

Gud är en. Han har inte fött, inte heller är han född, och han har gett människorna allt som är nyttigt och skönt i livet.

Gud är Kärleksfull och Barmhärtig. Han hjälper den som ber om hjälp, och förlåter våra synder om vi söker Guds förlåtelse.

Gud är Allsmäktig, Allvetande och Allvis. Han hör allting och ser allting, han finns utan en början och han består utan ett slut, han står över alla behov, och allt är beroende av honom (Koranen 112:1 - 4, 28:88, 6:102, 13:16, 33:27, 2:115, 2:96, 7:54, 41:54, 2:186, 42:11, 6:103, 13:41, 13:15... m.m.).

Den goda mänskliga naturen

Gud har skapat ett anlag eller en natur i människan, som kallas Fitra i Koranen. Denna natur gör att människan kan känna sin enda Herre, och att vända sig till honom, samt att inse att vissa normer eller gärningar är goda, såsom att tala sanning och vara tacksam.

Islam stämmer med denna natur, Fitra, som finns inom människan (Koranen 30:30). Dock finns det faktorer som kan påverka det här mänskliga anlaget, exempelvis tendensen att - följa föräldrarnas steg utan granskning (Koranen 2:170, 10:78, 31:21, 37:69-70). Därför skickade Gud budbärare med sina ord, för att väcka den goda ursprungliga naturen hos människan. Människan är Guds bästa skapelse. Till hennes nytta har Gud skapat allt på jorden, för att dyrka Gud genom att förvalta det omsorgsfullt, och bygga en god, civiliserad värld.

Guds vilja och människans fria vilja

Allt som händer i universum eller i människornas liv, kan inte existera utan Guds vilja och

makt (Koranen 85:16, 28:68). Förutom detta, vet Gud precis vad som kommer att hända i framtiden (Koranen 10:61). Visserligen tycker Gud inte om att människor avvisar tron på honom, eller att de skadar sig själva eller andra, men Gud har ändå gett människan en fri vilja, så att hon fritt kan välja sin tro och sina handlingar (Koranen 18:29, 39:7).

Det jordiska livet är en period då Gud prövar människor (Koranen 9:105, 18:7). Gud håller människor ansvariga endast för det de gör. De handlingar som de inte kan göra, eller saker som Gud själv gör, ligger inte i människors ansvarsområde.

Guds visdom

Vissa händelser eller olyckor kan verka meningslösa eller grymma. Det är som att bara se svarta fläcken på en vacker tavla. Ensam är fläcken ful, men om vi ser hela tavlan, så framgår hur betydelsefull denna fläck är.

Människans kunskap är så begränsad, att hon inte alltid ser meningen med en händelse i hela bilden av mänsklighetens liv (Koranen 2:216, 4:19).

En muslim tror jämt på Guds visdom och rättvisa bakom vad som sker (Koranen 12:100, 35:2, 6:83, 42:27, 10:44..).

Det kallas "Qadar" på arabiska, att alla händelser och naturlagar sker enligt Guds obegränsade vetande, vilja och makt. Att tro på Qadar är alltså en väsentlig del av tron i Islam (Koranen 13:8, 15:21, 85:16, 57:22, 9:51 ...).

Denna tro inskränker inte på något sätt människans ansträngning för en bättre värld, och för att uppnå goda, mål, utan Allah uppmanar människan att göra sitt bästa i det här livet, och att samtidigt sätta sin tillit till honom, och detta ger människan hopp, tålamod, och mod. (Koranen 9:105, 18:17, 67:2...).

Livet efter döden

Eftersom Gud är rättvis, Vis och Barmhärtig kommer Gud att återuppväcka människor till liv efter döden, och föra dem framför sig för den slutliga domen. Tron på Domens yttersta dag är således en väsentlig del av den Islamiska tron.

Den som utmärkt sig för godhet, får komma till paradiset, medan den vars ondska och orättfärdigheter överväger de goda gärningarna, kommer att sända till helvetet (Koranen 22:6-7, 10:45, 84:7-12, 21:47, 18:29, 98:7-8 ... m.m.).

Alla profeter uppmanade sina anhängare att tro på detta, precis som den siste av profeterna, Mohammad (Frid över honom) har bet oss att göra. Detta har alltid varit ett nödvändigt

villkor för att vara muslim, därför att ett förnekande av livet efter döden gör alla trosuppfattningar meningslösa. Ett sådant förnekande tillintetgör också varje stöd för ett gott och rättfärdigt liv och driver människan till ett liv i okunnighet och otro.

En liten reflektion gör detta fullkomligt klart. När du i ditt vardagliga liv ombedd att göra någonting, tänker du omedelbart: Vilken nytta ligger det i att göra detta, och vilken skada innebär det att inte göra det? Sådana är människans natur.

Hon betraktar instinktivt en onyttig handling som totalt onödig. Du kommer att villigt odsla bort din tid och energi på onyttiga överflödiga och improduktiva arbeten. På motsvarande sätt kommer du inte heller att vara särskilt angelägen att undvika det som är ofarligt. En människa som ser bara till denna världens framgångar och misslyckanden kommer inte att bry sig om något annat än det som gynnar eller skadar henne i detta liv.

Hon är inte beredd att utföra någon god handling om hon inte därvid gör några världliga vinster; inte heller kommer hon att vara angelägen om att undvika orättfärdiga handlingar om dessa inte skadar hennes intressen i denna värld.

Men en människa som tro på nästa värld och som har övertygelse om de slutliga konsekvenserna av hennes handlande ser alla världsliga vinningar och förluster som tillfälliga och övergående och sätter inte sin eviga lycksalighet på spel för en tillfällig vinning. Hon ser på saker och ting ur ett vidare perspektiv och har alltid den slutgiltiga nyttan eller skadan i åtanke. Dessutom kräver förnuftet att Allah upprätter sin Domstol och fäller rättvisa domar. Vi ser här människor som utför goda handlingar men som därvid inte vinner någonting i denna värld.

Vi ser andra som gör onda gärningar men inte far lida för detta här på jorden. Inte bara detta, utan vi ser tusentals fall där en god handling medför besvärligheter för den som utför den och där en ond gärning resulterar i lycka och tillfredsställelse för den skyldige. När vi varje dag ser sådana händelser inträffa, kräver vårt förnuft och vår känsla för rättvisa att en tid måste komma då den som gör gott måste belönas och den som gör ont bestraffas.

Allahs änglar

Att tro på existensen av änglar, är en del av den Islamiska tron. De är skapade av Gud, och har ingen del i hans gudomlighet. De lyder Guds befallning, och är fria från synd.

Allah har givit änglar uppdrag av olika slag, t.ex. att föra Guds budskap till profeterna (Koranen 2:285, 21:27-28, 66:6, 37:165-166, 26:193-194).

Att dyrka Gud

Islam grundläggande budskap är att endast dyrka Gud, utan att associera någon eller något med honom, och detta omfattar att man tillägnar Gud sin kärlek, vördnad, fruktan och hopp (Koranen 21:25, 18:110, 2:165, 2:218, 16:51). Att dyrka Gud betyder också att förtrösta på honom, att ständigt ha honom i tankarna, att be till honom, samt att söka Guds välbehag (Koranen 10:106, 5:23, 2:152...).

Varje handling, tal eller tanke är dyrkan enligt Islam, om man med detta avser att tjäna sin Herre och att söka vinna Allahs gunst (Koranen 6:162). Dock finns det vissa bestämda former av dyrkan som en muslim bör utföra, nämligen:

- Dagliga böner (Koranen 4:103, 2:3, 2:238, 11:114, 17:78).
- Betalning av "Zakat" (varje muslim vars tillgångar ligger över ett visst specificerat minimum, måste årligen ge en bestämd del av sina tillgångar till bl.a. en behövande medmänniska) (Koranen 23:4, 98:5, 31:4, 24:56, 9:103).
- Fastan i månaden Ramadan (Koranen 2:183-185, 33:35)
- Pilgrimsfärden till Mecka en gång i livet, om man har råd därtill (Koranen 3:97, 2:197).

Dyrkan är ett behov och en glädje. Ingen riktig harmoni eller trygghet kan åstadkommas i livet utan en hjärtlig förbindelse med Gud (Koranen 13:28, 87:14-15, 20:124, 16:97 ...).

Genom att känna Gud närmare, att prisas honom, och att ödmjuka sig inför honom, skapar dyrkan en rätt förutsättning för kärleken till medmänniskor, och en vänlig inställning till alla varelser och omgivningen (Koranen 29:45, 9:103, 70:19-22).

KORANEN

Koranen är huvudkällan till Islam. Koranen är Guds ord som överlämnats till profeten Mohammad (Frid över honom) av ängeln Gabriel. Mohammad (Frid över honom) förde uppenbarelserna vidare till sina följeslagare, som lärde dem utantill, och nedskrev dem under profetens tillsyn. Därmed är Koranen bevarad i sin ursprungliga text.

Koranen består av 6200 verser som indelas i 114 avsnitt. Verserna uppenbarades vid olika tillfällen och händelser, eller som svar på vissa frågor under Mohammads liv som profet.

Så snart han fick en uppenbarelse, instruerade han sina skrivare att uppteckna den på en bestämd plats av något kanske ofärdigt avsnitt. Såväl verserna som avsnitten kontrollerades och bekräftades av profeten själv, och är varken uppställda efter innehållet eller efter den kronologiska följden.

Men ändå utgör varje avsnitt en harmonisk, omväxlande helhet. Denna sammanhängande helhet eller sammansättning, vilken man märker i båda stilen och innehållet, är en aspekt av flera av Koranens underverk.

Koranen tilltalar både hjärtat och förnuftet och stimulerar tänkandet, samt överensstämmer med den moderna vetenskapen.

Koranen är en bok avsedd att påminna människan om Gud, livets mening, samt livet efter detta. Dessutom utgör Koranen en andlig näring för en muslim, och en vägledning i livet.

Koranen behandlar mer detaljerat de frågor som inte kan förändras genom tiderna, medan sådana som kan förändras behandlas generellt.

I sina uppmaningar i Koranen vill Gud inte besvära människorna, utan han vill visa vad som är nyttigt och vad som är skadligt (Koranen 7:32-33, 16:93, 2:168, 4:28, 2:185, 22:78...).

Följaktligen blir vadhelst som bra för individen eller samhället något gott inom Islam medan vadhelst som är farligt blir något ont (Koranen 5:4-5, 5:91 ...). Koranen uppmanar till goda normer, såsom livets, egendoms och heders okränkbarhet, dygd, sannfärdighet, bra förbindelser med föräldrar och släktingar, ädelt och välvilligt beteende ... osv. Däremot förbjuder Koranen onda normer, såsom last, förtryt, hat, lögn, stöld ... osv.

En liten del av Koranen har ägnats åt lagstiftning, vilket visar att Islam är mer intresserad av att bilda en inre kontroll inom människan än att stifta lagar (ungefär 200 verser av Koranens 6200 verser handlar om lagstiftning). Genom att tro på Gud, älska honom och frukta honom av vördnad, samt ständigt komma ihåg att Gud ser oss, ger Islam ett underlag för beteendet. Gud har, enligt Koranen, skapat människor för att de skall känna varandra och leva tillsammans i fred och broderskap.

De har samma ursprung, samma föräldrar, och är likvärdiga. Ingen skillnad får göras mellan dem på grund av nationalitet, hudfärg, ras eller kön (Koranen 49:13).

Islam förbjuder helt alla kränkningar mot mänskliga rättigheter, och ger alla människor yttrandefrihet och rätten att välja religion (Koranen 2:256, 5:32, 49:1112 ...). Krig rättfärdigas inte enligt Koranen, om det inte är för att hejda aggression (Koranen 2:190, 60:8). Muslimer uppmanas att noga söka sanningen, och att iakta rättvisa under alla omständigheter (Koranen 5:8, 6:156, 4:58, 17:36, 16:90, 4:135).

MOHAMMAD, den siste profeten (Frid över honom)

Att tro på Guds böcker och alla budbärare som utvalts av Gud för att meddela Guds ord

(Böcker), är en del av tron i Islam. Förutom Mohammad (Frid över honom), nämner Koranen bara 24 profeter. Dock finns det också andra som inte nämnts.

Guds siste profet är Mohammad (Frid över honom), vars tal och handlingar (s.k. Sunnah eller Hadith) utgör den andra källan till Islams lära efter Koranen. Profetens Sunnah har en stor roll som förklaring och tillämpning av Koranen.

Profeten Mohammad (Frid över honom) föddes år 571 e.Kr i Mecka i Arabien. Alla kallade honom ALAmeen (Den pålitlige och sannfärdige).

Han fick sin första uppenbarelse när han var 40 år gammal. Så snart han började sprida Islams budskap, blev han och hans ledsagare förföljda, och fick utstå allvarliga lidanden och misshandel. Därför blev Mohammad (Frid över honom) uppmanad av Gud att utvandra till Medina, en annan stad i Arabien.

Under en kort tidsperiod på 23 år, fulländade han sitt profetiska uppdrag, och dog i en ålder av 63 år. Profeten (Frid över honom) blev begravd i Medina. Han lämnade inte efter sig några rikedomar eller annan egendom. Trots att han blev sitt lands härskare, levde han fattig som tidigare i sitt enkla halmtäckta lerhus. Han sov på en madrass, bar grova kläder, åt den fattiges enkla mat, och var ibland utan mat. Han brukade stå hela nätterna igenom i bön inför sin Herre. Trots sin storhet, uppträdde han som en jämlike mot de fattiga och enkla människorna.

Profeten (Frid över honom) sade själv en gång "Jag har skickats för att fullända det goda beteendet". Hans liv var förkroppsligande av Koranen.

Moraliska dygder i Islam

Det moraliska systemet i Islam har två viktiga kännetecken:

1. Det sätter Allahs välbehag som livets viktigaste mål, och bildar inom människan Guds fruktan och kärlek som en drivkraft för ett gott beteende och en god moral.
2. Det förespråkar inte några nya dygder, och det undervärderar inte heller några vedertagna mänskliga dygder, utan det moraliska systemet i Islam vill att moraliska dygder dominerar alla livets områden.

De islamiska värdena uppfyller i själva verket flera funktioner. När det gäller individen försöker dessa moraliska värden att upphöja den till en högre nivå som väl passar människan andligt och intellektuellt.

När det gäller samhället försöker de moraliska dygderna att upphöja det från egoism och

materialism till en civilisation där kärlek, solidaritet, och samarbete är rådande.

Man kan ange några exempel av moraliska dygder i Islam: sannfärdighet, pålitlighet, ödmjukhet, tacksamhet, medlidande, Barmhärtighet, överseende, renhjärtighet, tålamod, artighet i tal, måttlighet och generositet. Alla dessa egenskaper räknas som dygder i Islam, dvs. bra egenskaper som man bör eftersträva att utveckla i sig själv. Det är det stora Jihad enligt Islam, att rena sin egen personlighet och jobba för att bli bättre människa.

Allah har skapat människorna till ett liv i ständigt kamp (Jihad) mot det onda. Genom bön, fasta, betalning av Zakat, och pilgrimsfärd tränar människan sig själv och får styrka att kämpa vidare.

Islam är tro och regler

Man brukar indela Islam som religion i två delar:

1. Den ena delen är tron, som inkluderar tron på Gud, hans profeter, hans böcker, änglarna, Domens dag, och Guds "Qadar" (dvs. att ordningen i världen sker efter Guds obegränsade, vetande, vilja, och makt).
2. Den andra delen är Sharia (Islams regler), som kan omfatta tre element:
 - " Dyrkan, och hur den bör upprättas.
 - " Moralen och det goda beteendet.
 - " Reglerna som styr relationer mellan människorna, såsom: familjenormer, social trygghet, arvslag, ekonomiska principer, brottslagar, och internationella förhållanden.

För att man skall vara en muslim, måste man tro på båda delar, dvs. tron och Sharia. Dessutom måste man tro på att man skall rätta sig efter dem. Men om någon av Islams regler inte tillämpas av en muslim utan att han / hon har ett legitimt skäl (såsom tvång, nödsituation, okunnighet och glömska), så betraktas denna muslim som en syndig muslim, utan att han / hon därför blir "icke muslim".

När man ångrar sig och ber Gud om förlåtelse, förlåter Gud alla synder.

Att förneka gud eller att dyrka någon/något med honom, är den enda synden som inte förlåtes av Gud på Domens dag, om man inte tog avstånd från denna synd under sitt liv (Koranen 4:48, 4:116).

Men detta gäller inte dem som inte informerats, eller felaktigt informerats om Islams budskap.

Lärda muslimer (Ulama) har konstaterat att alla saker i regler är tillåtna enligt Islam, och de

har stöd för detta från Koranen (t.ex 2:29, 48:13, 31:20,,) och profetens lära (Sunnah). Det är orimligt att Gud skapar dessa saker och förmåner i världen, och att han samtidigt förbjuder dem. Alltså är det bara några få saker som Gud förbjuder på grund av starka skäl, och till människors nytta (Koranen 7:157, 7:32-33, 2:219, 5:4).

Sharias flexibilitet

Alla profeter kom med samma budskap beträffande tron, men de kom med olika innehåll av Sharia, avsedda av Gud att passa de olika tidsepokerna. Det är endast Islams Sharia som är slutgiltig. Den är gudomlig, men har samtidigt stor möjlighet att anpassa sig efter skilda tider och länder.

Sharia har inte på något sätt varit en inskränkning eller ett hinder för människor framsteg eller välfärd, utan den visar en enorm flexibilitet som tillåter att tillgodose människans och världens verkliga behov under alla omständigheter.

Sharias flexibilitet beror på flera faktorer, av vilka man kan nämna följande:

1. Den första faktorn är det stora utrymme som avsiktligt lämnats utan någon som helst reglering eller lagstiftning. Detta fria område som kallades "Afo" av profeten, har gud låtit muslimer fylla genom "Ijtihad", dvs. undersökning, för att uppnå en bra lösning eller lag. Olika metoder av Ijtihad kan användas:

" En metod är analogi, "Qias" på arabiska, som innebär att bedöma ett aktuellt fall på samma sätt som en föreskrift ur Koranen och Sunnah bedömer ett likartat fall. Dock måste båda bedömningarna ha samma motivering.

" En annan metod av Ijtihad bygger på att följa Islams anda och syfte, vilket är, som muslimska lärda konstaterat, att bringa nyttigheter och förmåner; samt att undanröja skador och faror. Den här metoden är en oerhört rik källa till nya regler i det Islamiska samhället. Som följd av den här källan, framgår det att om fördelarna med en sak överväger nackdelarna, så är saken god. Däremot är saken ond om dess nackdelar överväger dess fördelar. Se hur Koranen resonerar i den härversen: "De frågar dig om vinet och hasardspel. Säg: båda medför stor synd, men även förmåner för människorna, dock är synden större än nyttan" (Koranen2:219). och därför förbjuder Koranen vin och hasardspel.

" En viktig metod, eller snarare en källa av Ijtihad, är att godkänna vedertagna seder vilka råder bland ett visst folk, så länge dessa seder inte strider mot de klara texterna i Koranen och Sunnah.

2. Den andra faktor som ökar Islams flexibilitet, är att majoriteten av Koranens och profetens texter består av allmänna principer för att kunna tillämpas i olika tider och på

olika platser. Däremot behandlas på utförligt sätt en del frågor som inte kan förändras genom tider och platser, såsom dyrkan, familjefrågor och arv. Som exempel på en allmän princip, uppmanar Koranen muslimerna att samtala med varandra för att uppnå en lösning på en gemensam angelägenhet:... "Som för sina angelägenheter genom att rådpläga med varandra ..." (Koranen 42: 38). Alltså fastställer Koranen en allmän politisk princip, som kan förverkligas genom ett system där folkets flertal har bestämmanderätt.

3. Den tredje faktorn är, att de flesta texter som berör de detaljerade reglerna, har utformats av Koranen eller Sunnah på så sätt att de kan ge mer än en enda mening eller uppfattning, och detta tillsammans med de två tidigare nämnda faktorerna har låtit flera skolor och åsikter existera inom ramen för Islam. Denna faktor förklarar varför Islams lära rymmer olika kategorier av muslimska lärda. Det kan vara en mild lärd, såsom Ibn Abbas, eller en sträng sådan, såsom Ibn Omar, eller en lärd som läser texterna på ett förståndigt sätt, såsom Abu Hanifa, eller en sådan lärd som lägger vikten vid profetens Hadith, såsom Ahmad Ibn Hanbal, eller en sådan lärd som intresserar sig mest för Sharias egentliga meningar och syften, och det finns också lärda som går en medelväg mellan dessa kategorier.
4. Den fjärde faktorn innebär att Sharia-Islams reglertar hänsyn till undantagsfall och nödlägen som kan förekomma i människors liv. I sådana fall föreskriver Sharia tillbörliga regler i enlighet med dess allmänna riktning, nämligen att göra det lättare för människan (Koranen 2:286, 7:157, 2:185, 4:28, 5:6). Därmed kommer grundsatsen att nödlägen tillåter det förbjudna (Koranen 2:173).
5. Den femte faktorn, som breddar Islams flexibilitet, grundar sig på att Sharias inställning (Fatwa) till flera frågor kan förändras beroende på förändringen av tid, plats, situation samt vedertagna seder, därför att Sharias inställning måste stamma med sitt ändamål, vilket är att komma med välfärd och att åstadkomma rättvisa. Jag måste betona i det här sammanhanget att Koranens och Sunnahs föreskrifter egentligen inte förändras. Men en föreskrift har vissa förutsättningar för att den skall kunna tillämpas. Saknas sådana förutsättningar, så kan den inte tillämpas, utan man vänder sig då till en annan föreskrift som är lämpligast. Ett exempel av flera som belyser det här temat från profetens Sunnah (Traditioner) är detta: Imamen Ahmed Ibn Hanbal berättade att Abdullah Ibn Amru Ibn AL-Aas sa: "Vi var hos profeten (Frid över honom), när en ung man kom och frågade: O Guds sändebud, får jag kyssa (min fru), i fall jag fastar? Profeten svarade: Nej. Strax därefter kom en gammal man och frågade (samma fråga): O Guds sändebud, får jag kyssa, i fall jag fastar? Profeten svarade: Ja. Vi tittade på varandra (av förvåning). Då sa profeten: Jag vet att ni tittar på varandra. Den gamla mannen kan behärska sig (mer)". Slutligen måste man säga att Islam är fast när det gäller principer om tron, dyrkan och moral, men denna religion är väldigt flexibel när

det gäller de praktiska reglerna.

Kvinnan i Islam

Islam hävdar att kvinnan är en mänsklig varelse, och har en själ likvärdig med mannens. (Koranen 4:1).

Islam gav kvinnan rätten till liv, heder, och egendom, precis som mannen (Koranen 5:32, 49:11, 4:12, 24:27, 33:58, 4:7, 4:32).

Belöningen för goda gärningar är också densamma för både män och kvinnor (Koranen 3:195).

Islam ger kvinnan rätt att förvärvsarbeta, erkänner hennes oberoende ekonomiska status och ger henne rätt att äga, använda och ha glädje av den på det sätt hon önskar, utan mellanhand (Koranen 4:7, 4:32).

Kvinnan kan, enligt Islam, inte giftas bort utan sitt medgivande; inget äktenskap är giltigt om hon inte samtycker till det. Profeten Mohammad (Frid över honom) säger: Ingen änka skall giftas bort utan att man rådfrågat henne, och ingen jungfru ges bort i äktenskap utan hennes samtycke, och hennes samtycke är hennes tystnad (Bukhari och; Muslim).

Islam ger också kvinnan rätt att lämna sin man genom att begära skilsmässa.

Islam gick ytterligare ett steg genom att ge henne rätten att själv föreslå äktenskap till den man hon önskade gifta sig med.

Islam gör det till en plikt för varje människa att skaffa sig kunskap, och detta som ett nödvändigt villkor för att kunna vara sanna troende på Allah och Islam. Att skaffa sig kunskap är en lika viktig plikt för kvinnan som för mannen, ty Islam vill att kvinnorna skall utveckla sina förnufts gåvor jämsides med sina fysiska, och på så sätt kunna stiga upp till ett högre plan av andlig existens.

Islam har behandlat kvinnan och mannen som jämlikar med lika rättigheter redan för 15 århundraden sedan, medan européernas juridiska system tills nyligen inte gav några av dessa rättigheter åt kvinnan. Visserligen är kvinnans nuvarande belägenhet i muslimska länder, och i u-länder i allmänhet, eländig, men Islam kan inte anklagas för handlingar som motsäger dess läror eller hindrar tillämpandet av dess lagar. I Islams tidiga period åtnjöt kvinnan dessa rättigheter, och de erkändes av såväl profeten, vilken införde lagen, som av hans efterträdare, de första Kaliferna.

Faktum är att fattigdom, politiskt förtryck samt okunnighet, är ansvariga för kvinnornas

tillstånd i efter blivna samhällen såsom de muslimska länderna idag. Islam vill att en lycklig, god familj bildas.

Det är den familj som lever i lugn, kärlek och ömsesidig förståelse som Islam syftar till att skapa. Gud säger i Koranen:

”Till hans tecken hör också att han skapat hustrur åt er bland er själva, att ni må i lugn bo tillsammans med, och stiftat inbördes kärlek och barmhärtighet” (Koranen 30:21).

Liksom varje samhällelig institution där det finns olika funktioner, har mannen och kvinnan i en familj olika ställning.

Det könsrollsmönster som Islam rekommenderar, är i själva verket mycket flexibelt med ömsesidiga och kompletterande uppgift, och ledarskapet för detta familjelag har anförtratts mannen. Detta betyder emellertid inte att mannen skall vara en diktator över kvinnan eller i sitt hem, ty ledarskapet innebär åtaganden och förpliktelser som bara kan uppfyllas genom ömsesidig konsultation och samarbete. För en framgångsrik skötsel av hemmet krävs ömsesidig förståelse och varaktig sympati snarare än konflikt och tävlan.

Koranen uppmanar män så här: ”Umgås med dem (Kvinnorna) i vänlighet” (Koranen 4:19), och profeten (Frid över honom) säger: ”Den bäste bland er är den som är god mot sin hustru” (Tirmizi).

Den måttstock som på detta sätt sattes av profeten för att bedöma en man, är alltså hans uppförande mot sin hustru.

Både före och efter äktenskapets ingående, är kvinnan en självständig individ. Hon blir alltså aldrig mannens ägodel eller del av hans familj.

Islam tilldelade kvinnan hennes naturliga uppgift att ägna sig åt att fostra den mänskliga rasen, och det var med tanke på den mänskliga naturens krav och på samhället.

Mannen ålades att försörja henne och tillgodose hennes behov för att därmed göra henne fri från alla irrelevanta bekymmer, förutom att visa henne den högsta respekt och högaktning, till den grad att, när en man frågade profeten:

”Vem har största rätten till god behandling av mig? Sade han ”Din mor”. Mannen sade då: Och sedan vem? Profeten sade ”Sedan din mor”. Mannen frågade: Och sedan? Återigen svarade profeten ”Sedan din mor”. Mannen frågade igen: Och sedan? Profeten sade: ”Sedan din far.” (Muslim och Bukhari).

* Versnumreringen av Koranen i denna broschyr följer det arabiska originalet *